

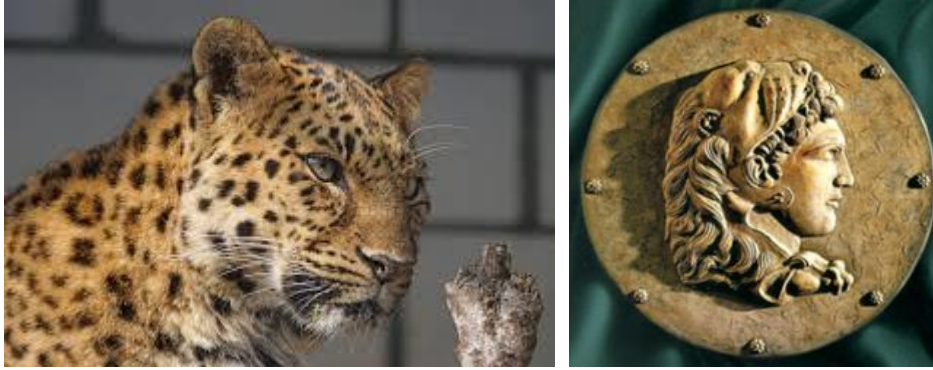
ΣΚΑΘΑΡΙ ἢ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΙ;

Τά ἔργα καί οἱ πράξεις τῶν πολιτικῶν μας μαρτυροῦν τήν ἀδυναμία των νά φέρουν πραγματικές λύσεις στήν χώρα μας, τά ρηχά λόγια (ἢ ρηχή θεωρία) κυριαρχοῦν 100%, καί πού εἶναι λόγια παραπλανήσεως, λόγια κούφια (ὅπως λέγουν οἱ σοφοί συνάνθρωποι μας). Λόγια-γρυλλίσματα, μονότονα, ἐπαναλαμβανόμενα, ὅπως ἐνός γρύλου, **καί ὁ γρύλος εἶναι σκαθάρι.** Στρατιές πολιτικάντηδων, προέδρων, παραπροέδρων καί κάθε παρατρεχάμενων, ἀποτελοῦν τά πολιτικά μας κόμματα-σκύβαλα, γιά μία θέση ἀπό τό θρανίο στά ἔδρανα τῆς Βουλῆς, γιά μία θέση τεμπέλικης θεατρικῆς ἐργασίας, σέ βάρος ἐνός ὀλόκληρου λαοῦ. Καί ὅλα αὐτά γιατί ἐγκαταλεῖψαν τόν ἀληθινό Θεό μας, γινόμενοι ὄργανα, καί πιστοί ὑπήκοοι τῶν δαιμόνων. Ξεχάσαμε τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ γιά τήν πατρίδα μας, γιατί ἡ πρόνοια Τοῦ Θεοῦ ἔρχεται μόνον ὅταν ἔχει καλή προαίρεση ὁ λαός, καθώς τότες ὁ Θεός τοῦ χαρίζει ἕναν καλό κυβερνήτη· πρόνοια πού θά τόν κατατάξει τιμητικά στά σχέδια Τοῦ Θεοῦ γιά ἕναν καλύτερο κόσμον. Ὅπως πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἦταν καί ἡ διάδοσις τῆς

έλληνικῆς γλώσσας στά πέρατα τῆς οἰκουμένης στόν ἀρχαῖο κόσμο, καί τήν ἔδωσε μέσα ἀπό τόν Μ. Ἀλέξανδρο ὁ Θεός, τήν ἔδωσε στόν μεγαλύτερο βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. Μετά τόν θάνατο ἐκείνου, οὔτε οἱ καλύτεροι στρατηγοί του δέν μπόρεσαν νά κρατήσουν τήν ἀπέραντη αὐτοκρατορία. Γιατί; διότι ὁ Θεός τήν ἔδωσε τήν δύναμη (δύναμη λεοπαρδάλεως καί πέταγμα ἀετοῦ) σέ ἐκεῖνον τόν κυβερνήτη, τόν Μ. Ἀλέξανδρο· καί οἱ στρατηγοί του θά ἔπρεπε νά ἔχουν τήν ἀρχική καλή προαίρεση ἐκείνου (τοῦ Μ. Ἀλέξανδρου) μετά τόν θάνατον του, ὅπως τήν συνεχίσουν, καί τήν κρατήσουν πολύ περισσότερο.

Καί ὁ κυβερνήτης τῶν Ἑλλήνων ὅσο ζοῦσε ἀναμετέδιδε τήν δύναμη του (ἀπό τόν Θεό δοσμένη) στήν ἀπέραντη στρατιά του, στήν αὐτοκρατορία του. Τήν ταχύτητα, τήν δύναμη, τήν εὐστροφία, τήν προστασία, τήν πρέπουσα προσοχή, τήν ἐργατικότητα καί τήν προκοπή ἀπό κάθε μέλος τῆς πολυδύναμης καί πολύτεχνης ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας, τῆς Μακεδονικῆς αὐτοκρατορίας. Ποῖος λοιπόν τόν βοήθησε; **Ἀπάντηση:** Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐμφανιζόμενος στόν ὕπνο στόν Μ. Ἀλέξανδρο πού τοῦ ἔδωσε θάρρος νά νικήσει στά πρῶτα του βήματα τήν αἰμοβόρα καί ἀήττητη μέχρι τότες περσική αὐτοκρατορία. Δύναμη καί ταχύτητα λεοπαρδάλεως, πού ἀναμεταδιδόταν ὡς ἠλεκτρικό κύμα σέ ὁλόκληρο τό στρατεύμα, καί τόν λαό-μελίτσια πού ἐπιτελοῦσε τό ὅλον σῶμα τῆς ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας, διότι σέ μερικά χρόνια μετέπειτα θά ἐμφανιζόταν ἡ δύναμη τοῦ λέοντος στόν κόσμο μας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως σταυρωθεῖ καί ὑποφέρει γιά νά ξεπλύνει τίς ἁμαρτίες τοῦ ἀνθρώπου.

Προσέξτε αγαπητοί αναγνῶστες τίς εἰκόνες, τήν εἰκόνα μίας λεοπάρδαλης, καί τήν εἰκόνα τοῦ Μ. Ἀλέξανδρου. Ποῖος ἔδωσε λοιπόν τήν ταχύτητα καί τήν δύναμη αὐτοῦ τοῦ ζώου στόν ἄνθρωπο-κυβερνήτη; Τόν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων; Καί ὁ βασιλέας τῶν Ἑλλήνων νά μπορεῖ νά ἀναμεταδίδει αὐτή τήν φοβερή δύναμη στόν στρατό του; τόν στρατεύσιμο λαό του; Καί ἡ ἀπάντηση εἶναι: **ὁ μεγαλοδύναμος Θεός, ὁ Ἰησοῦς Χριστός μας.** Πράξεις λοιπόν χρειάζεται ὁ κόσμος μας, καί ὄχι παχιά καί κούφια λόγια. Πιό πολύ λοιπόν ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος διηγεῖται αὐτά πού ἔκανε ὁ Κύριος μας, Ἰησοῦς Χριστός μας, καί Θεῖος Διδάσκαλος, κι ὄχι αὐτά πού εἶπε. Καί τοῦτο, γιατί κύριος σκοπός τῆς συγγραφῆς του ἦταν μέ τήν ἔκθεση αὐτή τῶν θαυμάτων νά ἀποδείξει τήν θεϊκή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μας καταγωγή, ἀλλά καί τήν δύναμη Του, ιδιαίτερα διά τῶν θαυμάτων. Γι' αὐτό καί οἱ ἀγιογράφοι τοποθετοῦν δίπλα στόν Εὐαγγελιστή Μάρκο ἕνα λιοντάρι, πού εἶναι σύμβολο τῆς δύναμης. Πρέπει λοιπόν οἱ νεοέλληνες νά συνειδητοποιήσουν ἐπιτέλους **ὅτι ἐάν θά ἐπιλέξουν ἕνα λιοντάρι-κυβερνήτη θά ἀναμεταδοθῇ ἡ δύναμη του σέ ὅλους ὅσους τόν ψήφισαν καί τόν ἐκλέξαν νά τοῦς κυβερνήσει.** Καί ἀντίθετα, ὅταν ψηφίσουν καί ἐκλέξουν ἕνα σκαθάρι, ὅλη αὐτή ἡ ἀδυναμία νά φέρει πραγματικές λύσεις στήν χώρα μας θά ἀναμεταδοθῇ καί

σέ ἐκείνους πού τόν ἐψήφισαν καί τόν ἐξέλεξαν ὡς κυβερνήτη. Γι' αὐτό ὁ λαός μας στήν πλειοψηφία του εἶναι ἀδύναμος, καί οἱ μόνοι πού μᾶς κρατοῦν καί μᾶς στηρίζουν εἶναι ἡ λιγοψηφία, οἱ φιλότιμοι, οἱ ἀγωνιστές, τά λιοντάρια καί οἱ λεοπαρδάλεις τῆς ξηρᾶς καί τῆς θαλάσσης .

Ὁδεύσαμε ὡς πλειοψηφία λαοῦ στίς μεγάλες παρεκκλίσεις, διολισθήσεις πρὸς τούς γκρεμούς, καί πού οἱ περισσότεροι πέσαμε μέσα καί πάθαμε, τραυματισθήκαμε βαριά ἢ καί πολλοί χαθήκαμε. Νά συνειδητοποιήσουμε τί ἐπιλέξαμε διά τῶν ψήφων μας, ὅταν καλεστήκαμε νά ἐκλέξουμε κυβερνήτες στό πλοῖο μας, τήν Ἑλλάδα μας. Γιατί ἡ ζωή θέλει καλούς κυβερνήτες, λιοντάρια καί λεοπαρδάλεις γιά κάθε δυσκολίες, πού θά ἀναμεταδώσουν στόν λαό τους, τούς ὁδοιπόρους στήν ζωή, τό θάρρος, τήν πίστη, τίς συμβουλές καί διδασκαλίες, τόν καλό χάρτη μέ τά σπουδαῖα ἐκεῖνα μονοπάτια ὅπου θά μᾶς φέρουν νικητές στήν ζωή καί τούς ἀγῶνες μας στόν κόσμο.

ΟΥΔΕΝ ΣΚΑΘΑΡΙΟΝ ΘΑ ΒΙΩΝΕ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΔΕΝΔΡΟ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΜΑΣ,ΕΑΝ ΜΙΑ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗ-ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΕΠΙΤΗΡΟΥΣΕ ΑΥΤΟ.

Ἐκλέξαμε λοιπόν καρδιές λιονταρήσιες; καί εὐλύγιστους; δυνατούς καί ταχεῖς ὡς λεοπαρδάλεις κυβερνήτες; ἢ ἀργόστροφους γιά δημιουργικές πράξεις, δρώντας ὑπογείως ὡς σκαθάρια γιά νά μᾶς κυβερνοῦν;

Καί δυστυχῶς ἡ ἀπάντηση ἦταν ὅτι ἐκλέξαμε σκαθάρια, ναί! σκαθάρια γιά νά μᾶς κυβερνοῦν. Ἄνθρωποι-μισάνθρωποι στήν ψυχή, προδότες, παραχωμένοι ὡς σκαθάρια μέσα σέ στοές μασονικές, μέλη καί ὄργανα διεθνῶν μασονικῶν στοῶν, ἐργάζονται ὡς σκαθάρια ἐπάνω στό δέντρο τῆς πατρίδος μας, σαπίζουν τό ξύλο τῆς πατρίδος μας, προωθώντας καί παροπλίζοντας μέ κάθε ἀνορθόδοξο ὄπλο τόν λαό μας, ὅπως ἡ

γνώση καί ἡ μόρφωση= ἡ παιδεία· οἱ ἐπιστῆμες, ὅπως τῶν μεταλλαγμένων ἐμβολίων πού ἀλλάζουν τό DNA μας, καί κάθε εἶδος μασονική καί βεβαίως παρανοϊκή νοσηρή ἀρχή.

Διαβάζουμε λοιπόν παρακάτω (ἀπό τό διαδίκτυο, καί τό ἀντιγράφουμε- στό μονοτονικό) κάτι πού ἤδη συμβαίνει στόν φυσικό μας κόσμο (τυχαῖο;) καί τό συσχετίζουμε μέ τόν πνευματικό.

ΣΚΑΘΑΡΙ ΕΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΜΟΥΡΙΑ

Ένα νέο έντομο, σκαθάρι (σκαθάρι στη μουριά – Tiger longicorn beetle) που η προνύμφη του ανοίγει στοές στον κορμό της μουριάς, φαίνεται ότι δημιουργεί έντονα προβλήματα και απειλεί πλέον τις μουριές σε όλη την Ελλάδα. Οι πρώτες αναφορές για την ύπαρξη του *Xylotrechus chinensis* (σκαθάρι της μουριάς) καταγράφονται το 2017, στο Ηράκλειο Κρήτης. Το έντομο συναντάται τα τελευταία χρόνια και σε άλλες χώρες της Ευρώπης όπως Ισπανία Γερμανία και Γαλλία και δεν είναι ακόμα γνωστό πως ακριβώς ήρθε στις περιοχές αυτές. Το πιο πιθανό είναι να ήρθε στην Ευρώπη, αλλά και την Αμερική μέσω της μεταφοράς εμπορευμάτων με ξύλινα μέσα συσκευασίας (παλέτες, κιβώτια

κλπ.).

Λεξικό : σκαθάρι ουδέτερο

1. (εντομολογία) είδος κολεόπτερου

ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΘΕΝΤΩΝ ΑΛΗΘΕΙΩΝ.

Ἡ ἐρμηνεία τῆς προφητείας ἀπό τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο:

«Ἡ λεοπάρδαλις, τήν ὁποία ἀναφέρει ὁ προφήτης Δανιήλ, εἶναι ὁ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλιάς τῶν Μακεδόνων, ὁ ὁποῖος πέταξε σάν πουλί ἐπάνω ἀπ' ὅλη τήν οἰκουμένη.

Γιατί κανείς δέν ἦταν πιό γρήγορος καί πιό εὐκίνητος ἀπό αὐτόν, ἀλλά ἦταν ὀρμητικός καί εὐκίνητος σάν αὐτό τό θηρίο.

Λέει ὁ προφήτης: «Εἶχε (ἡ λεοπάρδαλις) τέσσερα φτερά πτηνοῦ στό ἐπάνω μέρος τοῦ σώματός της». Δηλαδή, ἀπέκτησε ὀλόκληρη τήν δύναμη. Διότι, ἀφοῦ χώρισε τούς Πέρσες σέ δεκατρία βασίλεια, τά ὑπέταξε ὅλα.

Εἶδες τὴν ταχύτητά του; Αὐτὴ τὴν συμπεραίνουμε καὶ ἀπὸ τὴν φύση τοῦ θηρίου, πού εἶναι ταχύτατο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ φτερά πού φέρει. Διέτρεξε ὀλόκληρη τὴν οἰκουμένη. «Καὶ τό θηρίο εἶχε», λέει, «τέσσερα κεφάλια. Καὶ τοῦ δόθηκε ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία» (P.G. 56, 230).

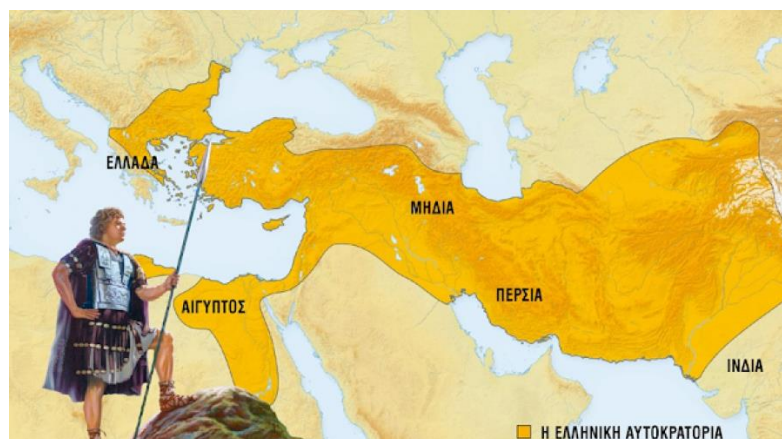
Ὁ προφήτης διὰ τῆς λεοπαρδάλεως βλέπει τὴ βασιλεία τῶν Μακεδόνων... Προφητεύει, ἀκόμη, πῶς ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν κατέλυσε τὴ βασιλεία τῶν Περσῶν· μιλώντας γιὰ κριὸ ἐννοεῖ τὸν βασιλιὰ τῶν Περσῶν, ἐνῶ λέγοντας τράγος ἐννοεῖ τὸν Ἀλέξανδρο τὸν Μακεδόνα (P.G. 56, 383). Ὄταν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλιὰς τῶν Μακεδόνων κατανίκησε τὸν Δαρεῖο τὸν βασιλιὰ τῶν Περσῶν, ἀπέκτησε ὁ ἴδιος τὴν ἐξουσία στὸ κράτος ἐκείνου. Ὄταν ὁ Ἀλέξανδρος πέθανε, τὸν διαδέχτηκαν τέσσερις βασιλεῖς· ...

Ὁ προφήτης, κριὸ ἀποκάλεσε τὸν Δαρεῖο, τὸν βασιλιὰ τῶν Περσῶν, καὶ τράγο τὸν βασιλιὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐννοῶ τὸν Ἀλέξανδρο τὸ Μακεδόνα. Λέγοντας τέσσερα κέρατα ἐννοεῖ τοὺς βασιλεῖς, οἱ ὅποιοι τὸν διαδέχτηκαν...

Ὄταν πιὸ κάτω μιλάει ὁ προφήτης γιὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρο, λέει· «Καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ λιβός...». Κι ὅταν πιὸ κάτω κάνει λόγο γιὰ τὴν πολεμικὴ ἐπιχείρηση τοῦ Ἀλέξανδρου ἐναντίον τοῦ Δαρείου καὶ τὴν κατὰ κράτος νίκη του, λέει· «Ἦλθεν ὁ τράγος ἕως τοῦ κριοῦ...» (P.G. 48, 893-894).

Τὸ ἔθνος τῶν Μακεδόνων ἦταν ξακουστὸ πρὶν ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ καὶ παντοῦ ὅλοι τὸ ἐγκωμιάζαν περισσότερο ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους.

Οί Ρωμαῖοι, ἄλλωστε, γι' αὐτόν τόν λόγο θεωροῦνται ἀξιοθαύμαστοι, ἐπειδὴ ὑπέταξαν τοὺς Μακεδόνες. Διότι τὰ κατορθώματα τοῦ βασιλιᾶ τῶν Μακεδόνων ξεπερνοῦσαν κάθε λογική, καθὼς, ἐνῶ ξεκίνησε ἀπὸ μιὰ μικρὴ πόλη, κυρίευσε ὁλόκληρη τὴν οἰκουμένη. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ προφήτης εἶδε στὸ ὄραμά του τὸν Ἀλέξανδρο σὺν Λεοπάρδαλι με φτερά. ἤθελε ἔτσι νὰ δηλώσει τὴν ταχύτητα καὶ τὴ δύναμη καὶ τὴν ὀρμητικότητα καὶ τὸ αἰφνιδιαστικὸ του πέταγμα ἐπάνω ἀπὸ τὴν οἰκουμένη μέσα σὲ τρόπαια καὶ σὲ νίκες. Λένε, μάλιστα, πῶς, ὅταν ἄκουσε κάποιο φιλόσοφο νὰ λέει ὅτι ὑπάρχουν ἄπειροι κόσμοι, ἀναστέναξε πικρά, γιατί, ὅπως εἶπε, ἂν ὑπάρχουν ἄπειροι κόσμοι, αὐτὸς δὲν κυρίευσε ἀκόμη οὔτε ἓναν. Ἦταν πάρα πολὺ μεγαλόφρων καὶ μεγαλόψυχος, καὶ ὁλόκληρη ἡ οἰκουμένη μιλοῦσε γι' αὐτόν. Μαζί, λοιπόν, μὲ τὴ φήμη τοῦ βασιλιᾶ ὅλο καὶ πιὸ πολὺ ἀύξανόταν καὶ ἡ δόξα τοῦ ἔθνους. Διότι ὀνομαζόταν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών. Ἐπομένως, καθὼς ὅλοι μιλοῦσαν μὲ θαυμασμὸ γι' αὐτόν, πὺν ἦταν Μακεδών, ἦταν φυσικὸ παντοῦ νὰ μιλοῦν ἐγκωμιαστικὰ καὶ γιὰ ὅσα συνέβαιναν στὴ Μακεδονία. Γιατὶ τίποτε ἀπὸ ὅσα λένε ἢ κάνουν οἱ διάσημοι ἄνθρωποι δὲν περνάει ἀπαρατήρητο. Οἱ Μακεδόνες, ἐπομένως, ἦταν ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους (P.G. 62, 399).

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (στό μονοτονικό)

Στο βιβλίο των προφητειών του Ιεζεκιήλ, διαβάζουμε για το θαυμαστό όραμα που ο Προφήτης είδε, όταν άνοιξε ο ουρανός και η δόξα του Θεού αποτυπώθηκε μεταξύ τεσσάρων ζώων, που η ομοίωση των προσώπων τους ήταν <<πρόσωπον ανθρώπου και πρόσωπον λέοντος και πρόσωπον μόσχου και πρόσωπον αετού>> (Ιεζεκιήλ Α', 10).

Τα τέσσερα αυτά χαρακτηριστικά-ιδιότητες είχε ο Μεσσίας Χριστός, ο Υιός και Λόγος του Θεού, τον οποίο περιέγραψαν οι τέσσερις Ευαγγελιστές.

Ο Ευαγγελιστής Λουκάς, έχει δίπλα του το μοσχάρι, διότι περιγράφει τον ιερατικό χαρακτήρα του Χριστού (ως γνωστόν, στην Παλαιά Διαθήκη το μοσχάρι ήταν άμεσα συνυφασμένο με τις ιερουργίες).

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης (ο Θεολόγος), έχει δίπλα του τον αετό, ως υψιπέτης της θεολογίας, αφού περιέγραψε πάνω από οποιονδήποτε άλλον την θεότητα του Χριστού και θεολόγησε σε ύψιστο βαθμό με τα ιερά του γράμματα (ως γνωστόν, ο αετός δεσπόζει στο ύψος των αιθέρων πάνω από κάθε πτηνό).

Δηλαδή, συμπερασματικά, όπως ακριβώς τα τέσσερα Ευαγγέλια εικονίζουν τους τέσσερις βασικούς χαρακτήρες του Χριστού – ανθρώπινο, ηγεμονικό, ιερατικό, θεϊκό – τους οποίους περιέγραψε κάθε Ευαγγελιστής χαρακτηριστικά, έτσι και οι μορφές των τεσσάρων αυτών ζώων εικονίζονται συμβολικά δίπλα στους Ευαγγελιστές, σε μαρτυρία και απόδειξη των ιδιοτήτων αυτών του Χριστού.-

ΕΠΙΣΗΣ (στό πολυτονικό):

Ἐάν κάποιοι κλάδοι ἀποκόπηκαν, καί σύ πού ἦσουν ἀγριέλαιος κεντρίσθηκες σ' αὐτούς καί κοινώνησες μέ τήν ρίζα καί τούς πλούσιους χυμούς τῆς ἐλαίας, μήν ὑπερηφανεύεσαι καί περιφρονεῖς τούς κλάδους. Ἐάν ὑπερηφανεύεσαι, μάθε ὅτι δέν βαστάζεις ἐσύ τήν ρίζα, ἀλλά ἡ ρίζά βαστάζει ἐσένα» (**Ρωμ. 11, 17-18**). «Νά μήν ὑψηλοφρονῆς, ἀλλά νά φοβᾶσαι» (στ'. 20).

Οἱ ἐπηρμένες κεφαλές τῶν ἀσεβῶν θά γνωρίσουν προσωρινά μόνο κοκορέματα. Ἡ τελική νίκη εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Ἀσεβεῖς, ἁμαρτωλοί, δράκοντες, θηρία, ψευδοπροφήτες ὅλοι θά ἡττηθοῦν κατά κράτος. «Το Ἄρνιον νικήσει αὐτούς ὅτι Κύριος κυρίων ἐστί καί Βασιλεύς βασιλέων». (**Ἄποκ. 17,14**)

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (στό μονοτονικό)

Ἡ θρησκεία των Βαβυλωνίων ἦταν ἀκρως εἰδωλολατρική (**Ἰερεμίας 50:38, Δανιήλ 3:18**). Εἰδωλα θεῶν ὅπως του Βηλ, του Νεβῶ, του Νεργάλ, λατρεύονταν με μεγαλοπρεπεῖς τελετές. Πίστευαν καί εξασκούσαν τῆ μαγεία καί τῆ μαντεία (**Ἡσαΐας 47:9,12,13, Δανιήλ 2:1,2**). Για το λόγο αὐτό ο Θεός κατέστρεψε καί εξαφάνισε ολόκληρη τὴν Βαβυλωνιακὴ αυτοκρατορία. Οἱ προειδοποιήσεις τοῦ Θεοῦ καί καταστροφή τῆς, περιγράφονται λεπτομερῶς στο βιβλίο τοῦ Ἡσαΐα (**13:1-22, 21:9, κεφ. 47**) καί Ἰερεμία (**κεφ. 25,50 καί 51**).

Ἡ Βαβυλώνα φημιζόταν για τῆ ναυτική (**Ἡσαΐας 43:14**), καί στρατιωτική τῆς δύναμη (**Ἰερεμίας 5:16**), τον πλούτο τῆς (**Ἰερεμίας 50:37, 51:13**), το ἐμπόριό τῆς (**Ἰεζεκιήλ 17:4**), το ἐνδύματά τῆς (**Ἰησοῦς του Ναυῆ 7:21**), τῆ σοφία (**Ἡσαΐας 47:10, Ἰερεμίας 50:35**). Ἡ πρωτεύουσα τῆς Βαβυλώνα

περιβαλλόταν από μεγάλο τείχος (**Ιερεμίας 51:53,58**), ονομαζόταν "πόλη εμπόρων" (**Ιεζεκιήλ 17:4**), "η δόξα των βασιλιάδων" (**Ησαΐας 13:19**), "το καύχημα των Χαλδαιών" (**Ησαΐας 13:19**).

Η Βίβλος αναφέρει για τη Βαβυλώνα πως ήταν αλαζονική (**Ησαΐας 14:13,14, Ιερεμίας 50:29-32**), άπληστη (**Ιερεμίας 51:13**), καταπιεστική (**Ησαΐας 14:4**), σκληρή και καταστρεπτική (**Ησαΐας 14:17, Ιερεμίας 51:25, Αββακούμ 1:6,7**). Φτάνει δε στο σημείο να την ονομάζει "*μητέρα των πόρνων και των βδελυγμάτων της γης*" και απεικονίζει την ειδωλολατρική Ρώμη του 1ου μ.Χ. αιώνα. Στην Αποκάλυψη, η Βαβυλώνα απεικονίζει την εκκλησία που έχει αποστατήσει (**17:15-18**), και η οποία θα καταστραφεί κατά τη Δεύτερη έλευση του Κυρίου (**16:14, 19:17**).

ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΕΙΚΟΝΑ: Η ΒΑΒΥΛΩΝΑ

ΣΑΣ ΘΥΜΙΖΕΙ ΤΙΠΟΤΑ; ΝΑΙ! ΤΙΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΕΩΝ ΠΟΛΕΙΣ-ΤΕΡΑΤΟΥΠΟΛΕΙΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΣΑ ΚΑΚΑ.

ΔΕΙΤΕ, ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΣΘΗΚΕ Η ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗ, ΕΚΕΙ ΔΕΙΧΝΕΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (τίς χώρες), ἢ πού θά μπορούσε ἀκόμα νά φθάσει.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (στό μονοτονικό)

Η λεοπάρδαλη (*Panthera pardus* - Πάνθηρ πάρδος) ή απλά **πάνθηρας** είναι **σαρκοφάγο θηλαστικό** ζώο που ανήκει στις **αιλουρίδες**. Είχε κυνηγηθεί πολύ από το άνθρωπο για την όμορφή της γούνα, αλλά πλέον προστατεύεται με ειδικούς νόμους.^[3] Ζει στην **Αφρική** και στην **Ν. Ασία**, ενώ παλαιότερα ζούσε και στην **Ευρώπη**, ακόμα και στην **Ελλάδα**, μέχρι και την **Ισπανία**.^{[4][5]} Η λεοπάρδαλη ανήκει στο **γένος** *Panthera*, στο ίδιο γένος ανήκουν το **λιοντάρι** (*Panthera leo*), η **τίγρη** (*Panthera tigris*) και το **τζάγκουαρ** (*Panthera onca*).^[6]

Ετυμολογία Το αγγλικό όνομα «leopard» προέρχεται από το **παλαιό γαλλικό** leupart (λιουπάρτ), που προέρχεται από το λατινικό leopardus (λεοπάρντους) και απο το **αρχαίο ελληνικό** λέοπάρδος (λέων + πάρδος).^{[7][8]} Το γενικό όνομα Πανθέρα (*Panthera*) προέρχεται απο το **λατινικό** panthera, το οποίο αναφέρεται σε ένα δίχτυ κυνηγιού άγριων θηρίων που χρησιμοποιήθηκε από τους Ρωμαίους σε μάχες.^[9] Το φωνητικά παρόμοιο **σανσκριτικό** pândara (πάνταρα) σημαίνει ωχροκίτρινο, υπόλευκο ή λευκό.^[10] Το λατινικό όνομα pardus (πάρντους) αναφέρεται σε έναν αρσενικό πάνθηρα.^[11] Η λέξη pardus

πιστεύεται ότι προέρχεται από το αρχαίο ελληνικό παρδαλωτός που σημαίνει "με κηλίδες".^[12]

Λεοπάρδαλη

Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια

Χαρακτηριστικά:

Ο πάνθηρας ή λεοπάρδαλη έχει μήκος σώματος κοντά στα 2,1 μέτρα, με την ουρά να καταλαμβάνει τα 90 εκ. Τα αρσενικά ζυγίζουν από 37 έως 90 kg με ύψος 60 έως 70 cm, ενώ τα θηλυκά είναι ελαφρύτερα, ζυγίζοντας από 28 έως 60 kg κιλά με ύψος 57 έως 64 cm.^{[13][14]} Παρότι Θεωρείται το μικρότερο από τα τέσσερα μεγάλα αιλουροειδή του γένους panthera (Λιοντάρι, Τίγρης, Ιαγουάρος, Λεοπάρδαλη), **είναι το δυνατότερο αναλογικά με το μέγεθος και το βάρος του (εάν δηλαδή είχαν όλα τα παραπάνω υπόειδη το ίδιο σωματικό βάρος και μέγεθος, η λεοπάρδαλη θα υπερτερουσε σε σωματική (μυϊκή) δύναμη).**

Συνήθως, οι λεοπαρδάλεις είναι μεγαλύτερες σε περιοχές όπου βρίσκονται στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας, χωρίς περιορισμό του ανταγωνισμού από μεγαλύτερους θηρευτές όπως το λιοντάρι και η τίγρη.^[15] Ορισμένες λεοπαρδάλεις στη **Βόρεια Αφρική** υποτίθεται ότι ήταν τόσο μεγάλες όσο τα **Βερβερικά λιοντάρια**. Το 1913, μια εφημερίδα της **Αλγερίας** ανέφερε ότι μια σκοτωμένη λεοπάρδαλη φαίνεται να υπολογίστηκε περίπου στα 275 εκατοστά συνολικού μήκους.^[16] Προς σύγκριση, τα μεγέθη των αρσενικών λιονταριών κυμαίνονται απο 266 έως 311 cm από το κεφάλι μέχρι το τέλος της ουράς.^[17] Η ταχύτητα του εν λόγω αιλουροειδους φτάνει μέχρι και τα 58 χλμ. την ώρα, ενώ έχει επιπλέον την ικανότητα να πραγματοποιεί άλματα μήκους έως και 6 μέτρων. **Ο συνδιασμος δύναμης, ταχύτητας** αλλά κυρίως η εξαιρετική ικανότητα του συγκεκριμένου είδους να κινείται εντελώς αθόρυβα χωρίς να γίνεται αντιληπτό από τα πιθανά θηράματα του, όπως και μοναδική δυνατότητα του (σε σχέση με τα

υπόλοιπα είδη αιλουροειδων του γένους panthera) να σκαρφαλώνει με ευκολία και να κινείται πάνω στα δέντρα και τα κλαδιά αυτών, καθιστούν τη λεοπάρδαλη ή πάνθηρα έναν από τους ικανότερους και πιο επιτυχημένους θηρευτές του ζωικού Βασιλείου.^[18] Όσον αφορά τα εξωτερικά χαρακτηριστικά τους, το τρίχωμα των πανθήρων μπορεί να έχει δύο χρώματα: να είναι μαύρο (τα άτομα αυτού του είδους είναι γνωστοί και ως *μαύροι πάνθηρες*, ή πάνθηρες σκέτο), ή σκούρο κίτρινο, με μαύρες κηλίδες που στο κέντρο τους έχουν κίτρινο.^[6] Η λεοπάρδαλη ζευγαρώνει όλη την διάρκεια του χρόνου. Η εγκυμοσύνη διαρκεί γύρω στις 100 μέρες, και στο τέλος το θηλυκό γεννάει απο 2 έως 4 μικρά (συνήθως 3), τα οποία αρχικά είναι τυφλά. Τα μικρά μένουν με τους γονείς τους μέχρι να ενηλικιωθούν.^[4]

ΕΞΟΛΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΜΕΡΙΚΑ ΑΚΟΜΑ

Τό βράδυ πού γεννήθηκε ο Μέγας Αλέξανδρος κάηκε ο ναός τής Αρτέμιδος στην Έφεσο και θεωρήθηκε ότι μεγάλη συμφορά θά έβρισκε τούς Πέρσες... Τήν νύχτα τής γέννησης του Αλέξανδρου, σύμφωνα μέ τήν παράδοση, κάηκε ο ναός τής

Αρτέμιδος. Οί ντόπιοι Πέρσες μάγοι τό ἐρμήνευσαν αὐτό ὡς οἰωνό κι ἄλλων καταστροφῶν πού θά ἀκολουθοῦσαν.

«Ἐτρεχαν πέρα-δῶθε χτυπώντας τά πρόσωπα τους καί κραυγάζοντας ὅτι θρῆνος καί μεγάλη συμφορά γιά τήν Ἀσία εἶχε γεννηθῆ ἐκείνη τήν μέρα», ἕνας ἐμπρηστής πού ἦταν γραφτό νά καταστρέψει τά σχέδια τῶν σατανιστῶν σέ ὀλόκληρη τήν Ἀνατολή....

**Διαβάστε μερικά ἀπό τα σημαντικώτερα
λόγια τοῦ Μακεδόνα στρατηλάτη:**

1) **Στόν οὐρανό δέν ὑπάρχουν δύο ἥλιοι οὔτε στή Γῆ δύο κυρίαρχοι»...**

Σημείωση: Αὐτό μπορεῖ νά τό συσχετίσουμε μέ ἐκεῖνο πού εἶπε στήν Ἰουδαία, ὅταν τίμησε τόν ἱερέα τοῦ Θεοῦ τῶν οὐρανῶν (ὅπως τόν ἀπεκάλεσε). Δηλαδή Θεό τῶν οὐρανῶν (τυχαῖο;) καί ἐπομένως μίλησε γιά **ΕΝΑΝ** και **ΜΟΝΑΔΙΚΟ** **ΘΕΟ**.

2) **«Ὅτι δέν λύεται κόπτεται»** (κόβοντας τόν Γόρδιο Δεσμό) .

Σημείωση: Μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ νικάει τήν μάγισσα, πρώτη ἀρχή ὅμως ἡ καλή του προαίρεση: ἀποφασιστικότητα

καί ταπείνωση (δηλαδή νά μήν μπει̃ στόν πειρασμό ὅτι θά λύσει αὐτός τό μαγικό δέσιμο). Ἔνας σοφός καί δυνατός συνδυασμός.

3) «Δέν φοβᾶμαι ἓνα στρατό λιονταριῶν πού διοικοῦνται ἀπό ἓνα πρόβατο. Φοβᾶμαι ἓνα στρατό προβάτων πού τα διοικεῖ ἓνα λιοντάρι.»...

Σημείωση: **Ναί!** διότι εἶχε τήν ἐνθύμηση ἀπό τόν Χριστό καί Θεό, καθὼς Ἐκεῖνος, τοῦ ἔδωσε νά καταλάβει τί νόημα ἔχει γιά ἓναν στρατό, ἢ λαό, ἓνας κυβερνήτης πού ἔχει τήν εὐνοια τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

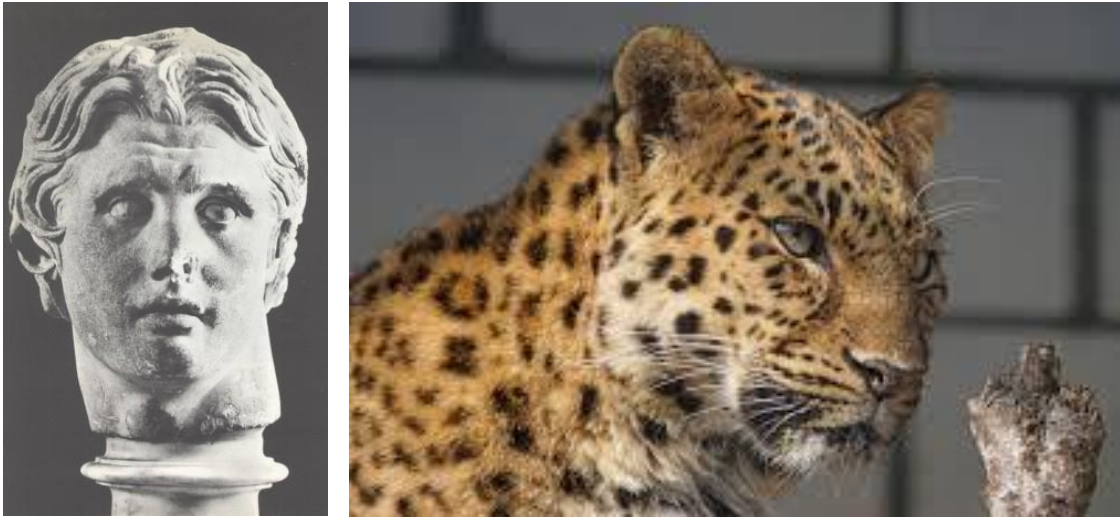
4) «Στούς γονεῖς ὀφείλομεν το ζῆν, στούς δέ διδασκάλους τό εὖ ζῆν.»

Σημείωση: Ἡ μεγάλη τελικά σημασία μιᾶς σωστῆς Παιδείας.

5) «Δέν μ' ἐνδιαφέρει ἡ καταγωγή τῶν πολιτῶν οὔτε ἡ φυλή στήν ὁποία γεννήθηκαν. Τούς ἀντιμετωπίζω ὅλους μέ ἓνα κριτήριο: τήν ἀρετή. Γιά μένα, κάθε καλός ξένος εἶναι Ἕλληνας καί κάθε κακός Ἕλληνας εἶναι χειρότερος ἀπό βάρβαρος.»...

Σημείωση: Ὅταν ἔφθασε ὁ Μ. Ἀλέξανδρος στήν Βαβυλώνα, ἐκεῖνο πού δέν εἶχε ὡς κυβερνητική ἀρχή ἦταν ἡ ἀρετή. Διότι, μία χώρα ἐάν ἔχει ἀρετή, δέν μπορεῖ νά κατακλύζεται ἀπό τήν μαγεία. Βάρβαρος καί κακοποιός λοιπόν ἦταν.

ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ, ΧΙΛΙΕΣ ΛΕΞΕΙΣ.

ΕΙΚΟΝΕΣ: 1) Κολοσσιαία κεφαλή Αλεξάνδρου από την Πέργαμο .
 Αρχαιολογικό Μουσείο Κωνσταντινούπολης. 2) Δίπλα κεφαλή μιᾶς
 λεοπάρδαλης, τό ξανθωπό, τό ἀνοιχτόχρωμα χρώμα της, ἡ δύναμη πού
 φαίνεται στά μάτια της, τυχαῖες οἱ συμβολικές ὁμοιότητες;

ΒΙΝΤΕΟ- ΔΕΙΤΕ ΤΟΝ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟ (τυχαίο;) : πῶς τό λιοντάρι (μέ
 τήν κακή ἔννοια) γκρέμισε (ἡ μαγεία τῶν Βαβυλωνίων) τήν λεοπάρδαλη-
 τόν Μ. Αλέξανδρο . Τόν γκρεμισε ἀπό τόν θρόνον του, καί τοῦ ἔφερε
 τήν ἀσθένεια, καί τό τέλος τοῦ Μ. Αλέξανδρου. Διότι, ὡς ἄνθρωπος δέν
 ἦταν ἀθάνατος, εἶχε σκοπό διδακτικό ὅπως ὁ θάνατος του, αὐτό μᾶς
 διδάσκει καί ἡ ἱστορία τοῦ Μ. Αλέξανδρου -πού τήν γράφει ὁ Χριστός,
 καί αὐτό φαίνεται ἰδιαίτερα ὅταν ἔφτασε στό ἄνδρο τῶν σατανιστῶν
 τοῦ ἀρχαίου κόσμου, τήν Βαβυλώνα ὁ μέγας στρατηλάτης.

<https://www.youtube.com/watch?v=X9p56wSzsPA>

Η "ΑΧΙΛΛΕΙΟΣ ΦΤΕΡΝΑ" ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΤΗΝ ΑΧΙΛΛΕΙΟ ΦΤΕΡΝΑ ΤΟΥ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΣ ΤΗΝ ΔΙΝΕΙ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ.

«Πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95, 5)

Α Μακ. 1,3 καὶ διῆλθεν ἕως ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἔλαβε σκῦλα πλήθους ἐθνῶν. καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ὑψώθη, καὶ ἐπήρθη ἡ καρδιά αὐτοῦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Α Μακ. 1,3 Ἐφθασεν ἕως τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης καὶ ἐπῆρε λάφυρα ἀπὸ πολλοὺς λαούς. Ὅλος δε ὁ τότε γνωστός κόσμος ὑπετάχθη εἰς αὐτόν καὶ ἠσύχασεν ἀπὸ τοὺς πολέμους. Αὐτός δε ἔδοξάσθη, ἀλλὰ ἡ καρδιά του ἐκυριεύθη ἀπὸ ὑπερηφάνειαν.

Ἄρα, ἐκεῖ ὡς ἄνθρωπος ἔπεσε, διότι ἡ καρδιά του ζήτησε περισσότερη δόξα, ὑπερηφανεύθει, καὶ τό βέλος τοῦ πονηροῦ

τόν βρῆκε ὡς ἀσθένεια, ἀρρώστησε καί πέθανε.. πρὶν πεθάνει ὁμως διὰ τῶν λόγων του ἔρχεται νά ταπεινωθεῖ καί πάλι (ἔδρασε ὡς ἐξομολόγηση χριστιανική- διότι δέν ὑπῆρχε τότες τό ἱερό μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως).

Μέγας Ἀλέξανδρος, αἱ τρεῖς τελευταῖαι του ἐπιθυμίαι.

Εὐρισκόμενος εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ θανάτου, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος συνεκάλεσε τοὺς στρατηγούς του καὶ τοὺς ἐκοινοποίησε τὰς τρεῖς τελευταίας ἐπιθυμίας του:

1. Να μεταφερθῆ τό φέρετρόν του εἰς τοὺς ὠμούς ἀπὸ τοὺς καλύτερους ἰατροὺς τῆς ἐποχῆς.
2. Τοὺς θησαυροὺς ποὺ εἶχε ἀποκτήσει (ἀργυρά, χρυσά, πολύτιμους λίθους) νά τοὺς σκορπίσουν εἰς ὅλη τὴν διαδρομὴ μέχρι τὸν τάφον του.
3. Τὰ χέρια του νά μείνουν νά λικνίζωνται εἰς τὸν ἀέρα, ἔξω ἀπὸ τὸ φέρετρο, εἰς θέαν ὄλων.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς στρατηγούς ἐρώτησε τὸν Ἀλέξανδρο ποῖοι ἦταν οἱ λόγοι.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐξήγησε:

1. Θέλω οἱ περισσότερον διαπρεπεῖς γιατροὶ νά σηκώσουν τὸ φέρετρόν μου, γιὰ νά δείξουν ὅτι καὶ ἐκεῖνοι δέν ἔχουν, ἐνώπιον τοῦ θανάτου, τὴν δύναμιν νά θεραπεύουν!

2. Θέλω τὸ ἔδαφος νὰ καλυφθῆ ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς μου,
γιὰ νὰ βλέπουν ὅλοι ὅτι
τὰ ἀγαθὰ ποὺ ἀποκτοῦμε ἐδῶ, ἐδῶ παραμένουν!

3. Θέλω τὰ χέρια μου νὰ αἰωροῦνται εἰς

τὸν ἀέρα, γιὰ νὰ βλέπουν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ἐρχόμαστε
μὲ τὰ χέρια ἄδεια καὶ μὲ τὰ χέρια ἄδεια φεύγομε.

(Σύγκρισις μὲ Χριστιανικὴν Διδασκαλίαν: «Ὅταν παίρνῃς,
γεμίζεις τὰ χέρια σου. Ὅταν δίδῃς, γεμίζεις τὴν καρδίαν σου»).

Ἀλλὰ ἂς τό ἐπαναλάβουμε ἐκεῖνο τό πρῶτο ὅπου ἐζήτησε:

«Θέλω οἱ περισσότερον διαπρεπεῖς γιατροὶ νὰ σηκώσουν
τό φέρετρον μου, γιὰ νὰ δείξουν ὅτι καὶ ἐκεῖνοι
δέν ἔχουν, ἐνώπιον τοῦ θανάτου, τὴν δύναμιν νὰ
θεραπεύουν!»

Ποιὸν ἐννοοῦσε ἡ συνείδηση του ; ἀναλογιζόμενος τὴν
μηδαμνηνότητα τοῦ ἀνθρώπου ὅσο καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἐάν εἶναι
ἐδῶ στή γῆ ὁ ἄνθρωπος.

Ἀπάντησις: Ἐκεῖνον Τὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ, ὅπου ἦρθε
κατόπιν, καὶ μέ τὰ θαύματα του καὶ θεράπευε, καὶ ἀνάσταινε
νεκρούς, ἀποδεικνύοντας ὅτι εἶναι ὁ Θεός, ὁ κύριος τῆς ζωῆς
καὶ τοῦ θανάτου σέ κάθε τί ὅπου ὑπάρχει στό σύμπαν.

Ἐννοοῦσε τὸν Ἄγνωστο Θεό τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅπου τοῦ
εἶχαν καὶ ἄγαλμα.

Τὰ ὀλίγα λάθη του (ἐκ ἀγνωσίας ὅμως) ἐκεῖνα τὰ ὀλίγα λάθη,
νὰ παρανοήσῃ ὡς καλὸ πρᾶγμα ὅπως οἰκοδομήσῃ ναοὺς ἐνός
εἰδωλολατρικοῦ κόσμου μέ τα δαιμόνια τῶν ἐθνῶν, φυσικό

ἐπακόλουθο ἦταν, ἂν καί δικαιολογημένα (διότι ἀγνοοῦσε τὴν ὑπαρξιν τους), δηλαδή ὅτι σέ πολλές θρησκείες κρυβόταν ἐντός τους τὰ πονηρά πνεύματα (ὅπως τῶν Βαβυλωνίων), ἔτσι καί τοῦ παρεκκλίναν τὴν συμπεριφορά νά «χτυπηθεῖ», δηλαδή ἀπό τό δηλητήριο τῆς ὑπερηφανείας, (εἶναι γραμμένο στήν Ἁγία Γραφή μας αὐτό) :

Α Μακ. 1,3 καί διήλθεν ἕως ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἔλαβε σκῦλα πλήθους ἐθνῶν. καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ὑψώθη, καὶ **ἐπήροθη ἡ καρδιά αὐτοῦ.**

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Α Μακ. 1,3 Εφθασεν ἕως τα ἄκρα τῆς οἰκουμένης καὶ ἐπῆρε λάφυρα ἀπό πολλούς λαούς. Ὅλος δέ ὁ τότε γνωστός κόσμος ὑπετάχθη εἰς αὐτόν καὶ ἠσύχασεν ἀπό τούς πολέμους. **Αὐτός δέ ἐδοξάσθη, ἀλλά ἡ καρδιά του ἐκυριεύθη ἀπό ὑπερηφάνειαν.**)

Καί σέ αὐτό, τό παραπάνω δικαιολογῆται, διότι ὁ Χριστός στόν κόσμο δέν εἶχε ἔρθει ἀκόμα, καί δέν ἐγνώριζε τὴν παγίδα τῶν δαιμόνων, ὅταν οἰκοδόμησε τόν ναό τῶν Βαβυλωνίων, μέ τό δαιμόνιο τῶν ἐθνῶν ἐντός αὐτοῦ τοῦ ναοῦ (**Α' Κορ. 10, 14 καὶ 20.** «ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας... ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καὶ οὐ Θεῶ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι»).

Ἐπίσης: «**Πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια**» (Ψαλμ. 95, 5)

καὶ δεύτερον ἀφοῦ βεβαίως τό κατάλαβε, πρὶν πεθάνει, καὶ προέβη στήν γνωστή ὁμιλία του, ὅπως ἀναφέραμε παραπάνω.

Μήπως καί ἐμεῖς ἐδῶ, ἐν ἔτος 2020 ; ἀγνοοῦμε ὅτι μπορεῖ νά κρύβονται τά δαιμόνια τῶν ἐθνῶν σέ εἰδωλολατρικά ἀγάλματα τοῦ ἀρχαίου κόσμου; Ὅπως τό γυμνό ἄγαλμα τοῦ Ποσειδώνα στό ἰσόγειο τοῦ ὑπουργείου Παιδείας; Ὅμως αὐτό ἕνας νοήμων ἄνθρωπος, ἕνας ἐρευνητής τοῦ ἐγκλήματος (ὅπως ὁ ἀξιωματικός τῆς ἐγκληματολογικῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐλληνικῆς ἀστυνομίας) θά ἔπρεπε νά τό ὑποψιασθεῖ. Ποιό; τό σημερινό κατρακύλισμα τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, πού φυσικά δέν εὐθύνεται μόνο τό ἄγαλμα , ἀλλά σίγουρα βάζει «τό χεράκι του» καί αὐτό, μέσω τῶν δικαιωμάτων πού δίνει ὁ ἀνόητος ὑπερήφανος ἄνθρωπος στούς δαίμονες.

Ναί, ἡ ἐλληνική παιδεία, ἡ ἐλληνική ἀρχαία φιλοσοφία ναί μέν ἔλυνε πολλά προβλήματα, καί ἄνοιξε πολλούς δρόμους στήν ἀληθινή μόρφωση καί πρόοδο, ὅμως δέν ἦταν ἀνίκητη, ἔλειπε ἡ γνώση καί ἡ ἀληθινή πίστη, καί οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ἂν καί πίστευαν στόν Ἄγνωστο Θεό, ἀκόμα αὐτόν τόν Ἄγνωστο ὅμως δέν τόν εἶχαν γνωρίσει, καί φυσικό ἦταν νά ἔχει τό ἴδιο τό ἐλληνικό πνεῦμα ἐπάνω του τήν δίκη του

Ἀχίλλεια φτέρνα. (βλέπετε: «...μόνον τό ἔθνος τό Ἑλληνικόν ἔμεινε ὡς πρόσωπο δρῶν ἐπί τῆς παγκοσμίου σκηνης, καθ' ὅλους τούς αἰῶνας, καί τοῦτο διότι ἡ ἀνθρωπότης δεῖται αἰωνίων διδασκάλων.» (Ἀγ. Νεκταρίου, Ἱερῶν & Φιλοσοφικῶν Λογίων Θεσαύρισμα) Ἡ Ἑλληνική φιλοσοφία ὅμως, δέν ἦταν καί δέν μποροῦσε νά ἀποβεῖ ὁ σκοπός καί τό τελικό ὄριο τοῦ πνευματικοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου. Ἦταν «συναίτιον αἴτιον καί συνεργός καί αἰτία καταλήψεως τῆς ἀλήθειας, οὐχί δέ αὐτή ἡ ἀλήθεια». Στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου παρέμενε πάντοτε κενό, τό ὅποιο ἡ Ἑλληνική φιλοσοφία δέν μποροῦσε ὄχι μόνο νά καλύψει, ἀλλά, ἀντίθετα, τό μεγένθυσε, διότι ἔβρισκε, βέβαια, τόν Θεό στά δημιουργήματα καί ἀνέπτυσε στόν ἄνθρωπο τήν ἀγάπη πρὸς Αὐτόν, ἀδυνατοῦσε ὅμως νά Τόν προσπελάσει, νά Τόν ἐγκολπωθεῖ, νά Τόν δεῖ πρόσωπο πρὸς πρόσωπο, γιά νά πιστέψει. Τό πνεῦμα καί ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου ἀπαιτοῦσε ἀπόδειξη τῆς ἀλήθειας τῆς διδασκαλίας της, δέν τοῦ ἀρκοῦσε καί δέν πειθόταν νά οἰκοδομήσει τή ζωή του ἀπλᾶ καί μόνο μέ ὑγιεῖς καί ἠθικές θεωρίες, μέ ὠραῖες ιδέες. Καί ἡ ἀπόδειξη, λέει ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, ἔλειπε, διότι ἡ Ἑλληνική φιλοσοφία δέν εἶχε τή μεγαλουργό δύναμη πού πείθει καί μέ λόγια καί μέ ἔργα, διότι στεροῦνταν τῆ Θεῖα Ἀποκάλυψη πού ἐπαναπαύει τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Ἔτσι, ναυάγησε, εὐθύς μόλις ἀπέπλευσε, ὅπως χαρακτηριστικά ἀναφέρει στήν κατακλείδα τῆς μελέτης του, προσκρούοντας σ' αὐτόν τόν σκόπελο τῆς ἀδυναμίας της νά ἀποδείξει τήν ἀλήθεια τῆς διδασκαλίας της, νά βεβαιώσει καί νά πείσει γι' αὐτήν. Ἡ ἀνθρωπότητα ζητοῦσε Θεῖα Ἀποκάλυψη, εἶχε ἀνάγκη Θεοῦ διαπλάστη, πού ἡ φιλοσοφία τά στεροῦνταν. Ἡ Ἑλληνική σοφία ἀπλᾶ προετοίμασε καί ὀδήγησε τήν ἀνθρωπότητα νά βρεῖ αὐτά στόν χριστιανισμό, στήν πίστη, δηλαδή, τή θεμελιωμένη στή Θεῖα Ἀποκάλυψη. Ἦταν ἡ προπαίδεια καί ὁ ποδηγέτης στόν χριστιανισμό.)

ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΣ ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΕΙ ΤΕΛΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕ Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΔΟΞΑ

(ὕπογραμμίζω τίς λέξεις κλειδιά, καί μέ κίτρινο χρώμα).

Ὁ Ἀλέξανδρος στήν Ἰουδαία καί ἡ προφητεία τοῦ Δανιήλ

Σύμφωνα μέ τόν Φλάβιο Ιώσηπο, ὁ Ἀλέξανδρος ἐνῶ πολιορκοῦσε τήν Τύρο, ζήτησε τήν βοήθεια τῶν Ἰσραηλιτῶν στέλνοντας ἀπεσταλμένους στά Ἱεροσόλυμα.

Ὅμως ὁ Ἀρχιερέας τῶν Ἑβραίων ἀπάντησε ὅτι δέν μποροῦν να τυ δώσουν στρατιωτική βοήθεια, ἐπειδή ἔχουν ὄρκους μέ τούς Πέρσες που δέν μποροῦν να τούς πατήσουν, ἐπειδή βάση αὐτῶν τῶν παλαιῶν ὄρκων τους, ἀπό τα χρόνια τοῦ Κύρου, τους εἶχε ἐπιτραπεῖ ἡ ἀνοικοδόμηση τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομώντα! Μία στάση πού ὁμολογουμένως δείχνει τιμιότητα καί δέν ἀποτελοῦσε ὑπεκφυγή.

Τότε, μέ τήν ἄρνηση αὐτή τῶν Ἑβραίων, μπαίνουν στή μέση οἱ Σαμαρεῖτες, οἱ αἰώνιοι ἐχθροί, συκοφαντοῦν στόν Ἀλέξανδρο στούς Ἑβραίους, ὠθώντας τον νά τούς τιμωρήσει γκρεμίζοντας το Ναό τους καί νά δώσει σέ αὐτούς ἄδεια γιά νά χτίσουν ἄλλον Ναό στό ὄρος Γαριζεῖν!

Πράγματι ὁ Ἀλέξανδρος, ἀποφασίζει να τιμωρήσει τα Ἱεροσόλυμα που δέν τον ὑπάκουσαν, ἀλλά πλησιάζοντας στήν Πόλη, βλέπει ξαφνικά να βγαίνουν να τον προῦπαντήσουν μέ λαμπρότητα καί τιμή ὁ Ἀρχιερέας τν Ἰουδαίων καί οἱ ἱερεῖς τῶν Ἱεροσολύμων!

Τότε ὁ Ἀλέξανδρος κάνει κάτι ἀπρόσμενο! Κατεβαίνει ἀπό τό

ἄλογό του καί προσκυνεῖ τόν Ἀρχιερέα!

Οἱ Μακεδόνες κατεπλάγησαν καί ὁ Παρμενίωνας
ἐνοχλημένος τολμᾷ νά τοῦ πεῖ:

*"Ἀλέξανδρε, ἐσύ πού προσκυνῆσαι ὑπό πάντων, προσκυνεῖς
τον Ἀρχιερέα τῶν Ἰουδαίων";*

*Τότε ὁ Ἀλέξανδρος ἀπαντᾷ: "Δέν προσκυνῶ αὐτόν, ἀλλά τόν
Θεό του, πού τοῦ ἔδωσε τήν Ἀρχιερωσύνη! Διότι αὐτόν εἶδα μέ
τό σχῆμα του, στόν ὕπνο μου, ὅταν βρισκόμουν στό Δίον τῆς
Μακεδονίας καί σκεπτόμουν μέ τῶν ἑαυτό μου πῶς θά
μπορέσω νά νικήσω καί νά ἐδραιωθῶ στήν Ἀσία,
παραγγέλλοντάς μου νά μή προβληματίζομαι, ἀλλά μέ
θάρρος νά προχωρήσω, διότι αὐτός θά ἡγεῖται τῆς στρατιᾶς
μου καί θά μοῦ παραδώσει τήν ἐξουσία τῶν Περσῶν!"*

Τότε ἔγινε κάτι ἀκόμη πιό ἀσυνήθιστο! Ὁ Ἀρχιερέας Ἰαδδός
(Jaddus) ὁδήγησε τόν Ἀλέξανδρο μέσα στόν Ναό τοῦ
Σολομῶντος, πράγμα ἀπαγορευμένο γιά κάποιον ἐθνικό, ὅπου
ὁ Ἕλληνας Βασιλιάς προσέφερε θυσία στόν ἀληθινό Θεό, τόν
Βασιλέα τῶν Βασιλέων! Αὐτόν πού ἀργότερα θά ἀρνηθοῦν καί
θά σταυρώσουν οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι... Κι ὅμως, ἐκεῖ, ἐκείνη τή
στιγμή, εἶχε δημιουργηθεῖ ἡ μεγάλη συνάντηση! Ἡ μεγάλη
γέφυρα! Τό μελλοντικό πέρασμα, τά θεμέλια καί ἡ ὑποδομή
τοῦ μετέπειτα Χριστιανισμοῦ, πού χάριε στήν Πρόνοια τοῦ
Θεοῦ, θά ἀπλώνονταν μέ τήν ἑλληνική γλώσσα καί θά
μεγαλοουργοῦσε ἀτόφια καί ἀνόθευτα στήν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή,
σέ ὅλο ἐκεῖνο τόν τεράστιο τόπο πού θά ἀπλωνόταν ἡ
Ἑλληνική Αὐτοκρατορία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου... Τόπου
πού ἀργότερα θά γινόταν ἡ καρδιά τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἡ βάση
τῆς ἄλλης, τῆς νεότερης, τῆς Βυζαντινῆς μας Αὐτοκρατορίας.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΠΛΗΞΗ

Ἐκεῖ μέσα στόν Ναό ἔπειτα, ὁ Ἀρχιερέας ἔλυσε τό μυστήριο τῆς τόσο λαμπρῆς ὑποδοχῆς καί τῆς ἀνεξήγητης, ἐπιτετραμένης εἰσόδου στόν ἱερό χῶρο τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, δείχνοντας καί διαβάζοντάς του ἕνα χειρόγραφο μέ τήν Προφητεία τοῦ Δανιήλ, πού ἀνέφερε ὅτι θά ἔλθει κάποιος Βασιλιάς τῶν Ἑλλήνων ("τράγος αἰγῶν" - Αἴγες ὀνομαζόταν ἡ πρώτη πρωτεύουσα τῶν Μακεδόνων), πού θά συντριψῆι ἐντελῶς τῶν Βασιλιά τῶν Περσῶν: "καί ἰδοῦ τράγος αἰγῶν ἦρχετο ἀπό λιβός ἐπί πρόσωπον πάσης τῆς γῆς καί οὐκ ἦν ἀπτόμενος τῆς γῆς, καί τῷ τράγω κέρας θεωρητόν ἀνάμεσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.....καί ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ του τά κέρατα ἔχοντος, οὐ εἶδον, ἐστῶτος ἐνώπιον του Οὐβάλ καί ἔδραμε πρὸς αὐτόν ἐν ὀρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.....καί εἶδον αὐτόν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καί ἐξηγριάνθη πρὸς αὐτόν καί ἔπαισε τόν κριόν καί συνέτριψεν ἀμφοτέρω τά κέρατα αὐτοῦ, καί οὐκ ἦν ἰσχύς τῷ κριῷ του στήναι ἐνώπιον αὐτοῦ. καί ἔρριψεν αὐτόν ἐπὶ τῇ γῆν καί συνεπάτησεν αὐτόν, καί οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τόν κριόν ἐκ χειρός αὐτοῦ. καί ὁ τράγος τῶν αἰγῶν ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα, καί ἐν τῷ ἰσχύσῃ αὐτόν συνετρίβη τό κέρας αὐτοῦ τό μέγα.....Καί ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιήλ, τήν ὄρασιν καί ἐζήτηουν σύνεσιν, καί ἰδοῦ ἔστη ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς ὄρασις ἀνδρός. καί ἤκουσα φωνήν ἀνδρός ἀναμέσων τοῦ Οὐβάλ, καί ἐκάλεσε καί εἶπε. Γαβριήλ, συνέτισον ἐκεῖνον τήν ὄρασιν.....καί εἶπεν.....

.....ὁ κριός, ὃν εἶδες, ὁ ἔχων τά κέρατα βασιλεύς Μήδων καί Περσῶν. ὁ τράγος τῶν αἰγῶν βασιλεύς Ἑλλήνων"

Δανιήλ Η΄, 5 ,6, 7-8, 15, 19, 20.

Από αυτή την Προφητεία του Προφήτη Δανιήλ, οί Έβραϊοί γνώριζαν ποιός ήταν ο Μέγας Αλέξανδρος και τί έμελλε νά κάνει και γι' αυτόν τον ύποδέχτηκαν μέ τέτοιες τιμές και του άνοιξαν τόν ίδιο τόν Ναό τους!

Τότε ο Αλέξανδρος, μία μέ τό όραμα, μία μέ την Προφητεία, σιγουρεύτηκε άπόλυτα, εύχαριστήθηκε και προχώρησε έπειτα μέ άπίστευτο θάρρος και όρμή, συντρίβοντας πράγματι τούς Πέρσες... **Πρίν φύγει όμως από την Ίερουσαλήμ, ζήτησε νά τοποθετηθει τιμητικά τό άγαλμά του στόν Ναό.** Τότε ο Αρχιερέας του έξήγησε ότι αυτό δέν μπορούσε νά γίνει λόγω τής θρησκείας τους, ποτέ και γιά κανέναν, και πώς κανενός τό άγαλμα δέν έχει μπει εκεί. Αλλά γιά νά δείξει πόσο άγαπητός και σεβαστός τους ήταν ο Αλέξανδρος, ο Αρχιερέας τών Ιουδαίων πρότεινε κάτι άλλο: "Όλα τα άρρενα Έβραιόπουλα πού θά γεννιοϋνταν εκείνον τόν χρόνο, θά έπαιρναν τό όνομα του εύσεβοϋς Έλληνα Βασιλιά και θά όνομαζόταν "Αλέξανδροι"! Η δέ έποχή από έδω και πέρα, θά όνομαζόταν έπισήμως "Αλεξανδρινή"! Γιατί πράγματι, θά άλλαζε ή ιστορία του κόσμου...

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΤΩΡΑ. . ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο προφήτης Δανιήλ μόλις αποφοίτησε από την αυτοκρατορική Σχολή, βρέθηκε αντιμέτωπος με μία δοκιμασία. Ο Ναβουχοδονόσορας είδε ένα όνειρο και ταράχθηκε, ἐφιάλτη θά τό λέγαμε σήμερα. Τό πρωϊ όταν ξύπνησε συγκάλεσε τούς συμβούλους του κι όλους τούς σοφούς τῆς αὐλῆς του καί τούς ζήτησε νά τοῦ βροῦν τί ὄνειρο εἶχε δεῖ καί νά τοῦ δώσουν τήν ἐξήγησή του. **Ο βασιλιάς ἤ εἶχε πράγματι ξεχάσει ἐντελῶς τό ὄνειρό του ἢ δυσκόλευε τά πράγματα μέ τή θέλησή του.** Ἀπό τό κεφάλαιο αὐτό γίνεται σαφές, ὅτι ἡ πίστη τοῦ Δανιήλ στόν Θεό πήγαινε πολύ βαθύτερα ἀπό τήν ἀπλή τήρηση τοῦ Νόμου. Καθώς βρισκόταν σέ κίνδυνο ἡ ἴδια ἡ ζωή του, ἀλλά καί πολλῶν ἄλλων, στρέφεται μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στόν Θεό. **Ἡ ἀστρολογία καί ἡ μαντεία, στά ὁποῖα ἐπεδίδοντο καί ὑπερεῖχαν οἱ Βαβυλώνιοι, δέν ταίριαζαν στόν χαρακτήρα του καί στήν ἀγωγή του. Γι' αὐτό προσευχήθηκε στόν Θεό καί ὁ Θεός τοῦ φανέρωσε τό ὄνειρο καί τήν ἐξήγησή του, πού ὁ Προφήτης ἀνακοίνωσε, ἐνώπιον ὅλων τῶν συμβούλων καί τῶν σοφῶν, στόν βασιλιά.**

Τοῦ εἶπε, εἶδες βασιλιά ἕνα ἄγαλμα πού εἶχε χρυσή κεφαλή, ἀσημένιο θώρακα καί βραχίονες, χάλκινους μηρούς καί πήλινα πόδια καί τό θαύμαζες. Αὐτό τό ἄγαλμα ἦλθε καί τό χτύπησε στά πήλινα πόδια ἕνας βράχος, πού δέν τόν πέταξε ἀνθρώπινο χέρι, ὁ ὁποῖος καί τό σύντριψε. Ἡ εἰκόνα παριστάνει τίς τέσσερις παγκόσμιες Ἀυτοκρατορίες, πού ἡ μιά θά διαδεχθεῖ τήν ἄλλη: Τήν Βαβυλωνιακή μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ναβουχοδονόσορα (χρυσό κεφάλι), τή Μηδο-Περσική (ἀσημένιος θώρακας καί βραχίονες), τήν Ἑλληνική (χάλκινοι μηροί) καί τήν Ρωμαϊκή (πήλινα πόδια).

Στίς ἡμέρες τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ Θεός θά ἀρχίσει νά προετοιμάζει μία νέα, αἰώνια βασιλεία, πού θά γίνει παγκόσμια. Ὁ Ναβουχοδονόσορας ἐντυπωσιασμένος καί φοβισμένος ἀπό τήν συντριβή τοῦ ἀγάλματος διακήρυξε, ὅτι ἀναγνωρίζει τόν Θεό τοῦ Δανιήλ ὡς ἀληθινό Θεό. **Κεφ. 3:** Ἡ Χρυσή εἰκόνα καί τό πύρινο καμίνι. Τά χρόνια περνοῦν καί τό ἔτος 580 π.Χ. ὁ Ναβουχοδονόσορας, **ξεχνώντας ὅτι κάποτε στό παρελθόν εἶχε ἀναγνωρίσει τόν Θεό τοῦ Δανιήλ ὡς ἀληθινό καί ἀνώτερο, κατασκευάζει τό εἶδωλό του μέ ὕψος 27 μέτρα καί τό τοποθετεῖ σέ μία πεδιάδα τῆς Βαβυλώνας.**

Ο ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΣ ΕΔΩ ΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΒΓΑΖΕΙ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΟΤΙ ΠΙΘΑΝΩΤΑΤΑ Ο Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΞΕΧΑΣΕ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΠΟΥ ΕΙΔΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΩΣ Ο ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΘΕΟΣ, ΚΑΙ ΘΕΛΗΣΕ ΜΙΑ ΚΟΣΜΙΚΗ ΔΟΞΑ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΦΩΛΙΑΖΕ Ο ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΟΤΑΝ ΠΙΘΑΝΩΤΑΤΑ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΜΜΕΝΑ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΑ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΣΤΗΝ ΒΑΒΥΛΩΝΑ, ΟΠΩΣ ΛΑΒΕΙ ΤΗΝ ΕΥΝΟΙΑΝ ΤΟΥ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ ·

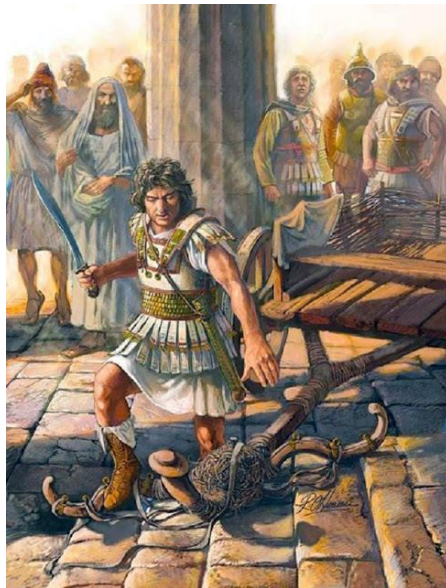
πιθανώτατα αὐτό νά τό ἔκανε ἀπό τήν παρακίνηση εἴτε κακῶν συμβούλων, εἴτε γυναίκας, μέ βαβυλωνιακή καταγωγή, πού ἴσως ἐρωτεύθηκε ὁ μέγας Ἕλληνας στρατηλάτης.

Τό ἴδιο εἶχε πάθει καί ὁ Σαμψών, μέ τήν Δαλιδᾶ. Ὁ θάνατος του ὅμως δέν ἦταν τό τέλος, μαζί μέ τόν θάνατον του γκρέμισε τήν εἰδωλολατρία τῶν ἀσεβῶν - ἔριξε μέ τήν δύναμιν του τίς κολόνες τοῦ ναοῦ τῶν εἰδωλολατρῶν, φονεύοντας ἑκατοντάδες, ὅμως καί σέ ἐκεῖνον (τόν Σαμψών) προηγήθηκε ἡ μετάνοια (ὅπως καί τοῦ Μ. Ἀλέξανδρου).

Εικόνα: Ο Σαμψών γκρεμίζει τόν ναό τῶν εἰδωλολατρῶν.

Τά δαιμόνια τῶν ἐθνῶν λοιπόν, κάτι πού ὅπως γνωρίζουμε ἀπό τόν βίο τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου πολλά τά ἀπέφυγε, ὅπως τόν γόρδιο δεσμό, ἐκ μιᾶς περσίδας δαιμονισμένης μάγισσας, καί διάβαινε τήν Ἀσία ἀκάθεκτος, προσφέροντας τρομερές νίκες στήν μεγάλη καί ἀήττητη αὐτοκρατορία του.

Ἐδῶ λοιπόν θά πρέπει νά σταθεῖ, καί νά ἀναρωτηθεῖ ὁ ὀρθόδοξος πλέον Ἕλληνας. Μήπως λοιπόν τό ἀρχαῖο ἑλληνικό πνεῦμα (πού ἐκπροσωποῦσε ὁ Μ. Ἀλέξανδρος) ἦταν καί τό καλύτερο ὄπλο ἀπέναντι τῶν μάγων, μαγισσῶν, καί ἐν γένῃ ὀργάνων τοῦ ἀοράτου κακοποιοῦ κόσμου; τούς δαίμονες; Τό καλύτερο καί ἀτρόμητο ὄπλο γιά νά κυριαρχήσει στά ἔθνη τῆς Ἀσίας; καί νά βγεῖ

ἀλώβητος πολεμώντας, ὄχι μόνον τὰ ἔθνη, πού τὰ κατέκτησε, ἀλλά καί τὰ δαιμόνια; τὰ δαιμόνια τῶν ἐθνῶν; Μήπως θά πρέπει νά ἰσχυρισθοῦμε ὅτι τό πνεῦμα τό ἑλληνικό ἦταν ἀπό μόνο του τό ἀπόλυτο, τό ἰσχυρό; τό ἀτρόμητο; χωρίς τόν Χριστό; . . . καί ἄξιο νά τὰ βγάλει σέ ὅλα πέρα μόνο του ἕως το τέλος; ΟΧΙ ΦΥΣΙΚΑ, διότι αὐτό θά ἦταν μία πρώτη τάξεως βλασφημία.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΜΑΣ

Α' Κορ. 10, 14 και 20. «ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπό τῆς εἰδωλολατρίας... ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καί οὐ Θεῶ· οὐ θέλω δέ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι».

Μετάφραση: *“Φεύγετε μακριά ἀπό τή λατρεία τῶν εἰδώλων... Ὅτι θυσιάζουν οἱ Ἐθνικοὶ στά ἱερά, τό προσφέρουν στά δαιμόνια καί ὄχι στόν ἀληθινό Θεό καί φυσικά δέν ἐπιθυμῶ γιά σᾶς, νά ἔρχεσθε σέ κοινωνία μέ τὰ πονηρά πνεύματα”*, ὑπογραμμίζει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος.

[Α' Χρονικῶν, 16:26](#)

Διότι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἶναι εἰδωλα· ὁ δέ Κύριος τούς οὐρανοὺς ἐποίησε.

Α Μακ. 1,3 καὶ διῆλθεν ἕως ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἔλαβε σκῦλα πλήθους ἐθνῶν. καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ὑψώθη, καὶ ἐπήροθη ἡ καρδιά αὐτοῦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Α Μακ. 1,3 Ἐφθασεν ἕως τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης καί ἐπῆρε λάφυρα ἀπό πολλούς λαούς. Ὅλος δε ὁ τότε γνωστός κόσμος ὑπετάχθη εἰς αὐτόν καί ἠσύχασεν ἀπό τούς πολέμους. Αὐτός δε ἐδοξάσθη, ἀλλά ἡ καρδιά του ἐκυριεύθη ἀπό ὑπερηφάνειαν.

ΙΔΟΥ λοιπόν, Η ΑΧΙΛΕΙΟΣ ΦΤΕΡΝΑ ΤΟΥ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ὁ θάνατος του ὅμως δέν ἦταν θάνατος ἥττας (ὅπως προείπαμε-δικαιολογοῦνταν αὐτή ἢ ἐξομολόγηση, καθώς δέν ἦταν ἀκόμα γνωστό το χριστιανικό μυστήριο), προέβει σέ μετάνοια καί ἐξομολόγηση (τό εἶδαμε). Δικαιολογοῦνταν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος, καθώς ἀκόμα δέν εἶχε ἔρθει ὁ Μεσσίας τοῦ κόσμου, ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί Θεός, ἤδη λοιπόν εἶχε προετοιμάσει ὅμως τό ἔδαφος. Μέσω τῆς ἐλληνικῆς γλῶσσας θά κυριαρχοῦσε ἡ γνώση τῆς Ἁγίας Γραφῆς σέ ὅλο τόν ἀρχαῖο τότε κόσμο.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ

Ἡ Ἑλλάς χρειάζεται πραγματικούς ὀρθοδόξους χριστιανούς ὡς κυβερνήτες, τήν λεόντειο Δύναμιν, τήν ἔχοντες τήν δύναμιν ἐκ Τοῦ Μεγάλου Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, Τοῦ Ἰησοῦ μας Χριστοῦ.-

ΤΕΛΟΣ